

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216208140
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216208140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., J. XXX/XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466 proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., Bratislava, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, o zaplatenie 1 925,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 11. októbra 2017 č. k. 15C/80/2016-86, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie napadnutým, zhora uvedeným rozsudkom, žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení k 22. 01. 2009, § 2 písm. a), b), d), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení v čase uzavretia zmluvy, t. j. k 22. 01. 2009, čl. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V prejednávanej veci mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 22. 01. 2009 žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovaným ako veriteľ zmluvu o poskytnutí Splátkovej karty Quatro, na základe ktorej vznikol medzi žalobcom a žalovaným záväzkovoprávny vzťah, ktorý súd prvej inštancie vyhodnotil ako platný spotrebiteľský právny vzťah. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi kreditnú kartu Quatro, pomocou ktorej čerpal peňažné prostriedky poskytnuté jednak na vyrovnanie dlhu vo výške 602,55 eura, ktorý mal žalobca voči spoločnosti GE Money, a jednak pomocou karty čerpal žalobca ďalšie peňažné prostriedky. Zo zmluvy (žiadosti) ako i ďalšej listiny Schválenie žiadosti o splátkovú kartu Quatro vyplýva, že žalobca ako dlžník mal poskytnutý úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 29,87 eura, pričom splátky mali byť uhradené medzi prvým až pätnástym dňom v tom ktorom mesiaci. V konkrétnom prípade sa jednalo o revolvingový úver. Dlžníkovi umožňoval čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie prečerpania banku, pričom splátka dlžníka sa používala na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným pozostáva z viacerých dokumentov (žiadosť, VOP, cenník, potvrdzujúci list), čo žiadnym spôsobom neodporuje (neodporovalo)

zákonu. Ďalej mal prvoinštančný súd preukázané a zo žiadosti o poskytnutie karty vyplýva, že žalovaný sa pred podpisom žiadosti oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, cenníkom, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou, zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára o zmluvných podmienkach, ktoré písomnosti boli dlžníkovi písomne doručené a ktoré prevzal. Podpisom na zmluve žalobca potvrdil, že všetky vyššie uvedené listiny boli súčasťou žiadosti o aktiváciu bankomatovej karty a podpisom sa stali neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Na druhej strane podpis banky na žiadosti znamenal, že zo žiadosti sa stala zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy tak bola viazaná na splnenie odkladacej podmienky, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré v čase podpisu zmluvy vyžadoval zákon a je nepochybné, že zmluva je zmluvou písomne uzavretou. K namietanej bezúčinnosti a bezpoplatkovosti zmluvy súd konštatuje, že táto daná nie je, pretože sa jedná o revolvingový úver, ktorý svojím charakterom je úverom, ktorý sa uzatvára na obdobie neurčité, nakoľko celá úverová suma sa priebežne čerpá a dopĺňa. Z daného je to teda zrejmé, že v čase podpisu zmluvy a konkretizácie zmluvných podmienok nie je možné presne a konkrétne špecifikovať všetky údaje v zmluve, avšak väčšina údajov vyplýva zo zmluvy ako celku, t. j. zo žiadosti a všetkých ďalších listín, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. K namietanej absencii údajov o RPMN súd uvádza, že tieto v zmluve neabsentujú. Už samotná žiadosť o poskytnutie splátkovej karty, ako i všetky ďalšie listiny obsahujú údaje o RPMN, resp. o jej príkladnom výpočte (cenník). Na žiadosti sú priamo v pravom dolnom rohu pod podpisovým poličkom, a teda tvrdenie žalobcu že sa s týmto výpočtom oboznámiť nemohol je úplne bezpredmetné a irelevantné, nakoľko priamo pri podpísaní zmluvy mal tento údaj vo svojom zornom poli, a teda si ho všimnúť musel. Rovnako tak príkladný výpočet je uvedený i v cenníku, s ktorým sa žalobca oboznámil. Vzhľadom k typu úveru, t. j. že sa jedná o revolvingový úver, ktorý sa automaticky obnovuje, je stanovený iba úverovým rámcem a nie konkrétnou sumou a taktiež je uzavretý na dobu neurčitú, a o skutočnosť, že RPMN nie je možné presne vypočítať, nakoľko absentujú základné údaje, ktoré sa ako premenné dopĺňajú do vzorca na výpočet RPMN je súd názoru, že uvedenie RPMN formou príkladného výpočtu postačuje a napĺňa všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnaký názor platí i pre určenie priemernej RPMN. Obdobný názor vyslovil i Krajský súd Prešov v rozsudku 6Co/95/2010 zo dňa 27. 01. 2011, ale aj Krajský súd v Nitre v rozsudku 6Co/148/2016-235 zo dňa 28. 02. 2017. V tejto súvislosti prvoinštančný súd uviedol, že je právnym názorom vyšších súdnych autorít viazaný, a pre zachovanie právnej istoty naň poukazuje ako na svoj vlastný. Ohľadne informovania dlžníka (žalobcu) o výške úrokovej sadzby, tak podľa jeho názoru bol žalobca o tejto informovaný už v čase podpisu žiadosti o poskytnutie karty, nakoľko v žiadosti je v časti kde je príkladný výpočet RPMN uvedená i výška úrokovej sadzby. Ďalej táto bola jednoznačne uvedená i v listine schválenie žiadosti, kde je jednoznačne uvedená úroková sadzba ročná vo výške 22,68 % a mesačná vo výške 1,89 %, teda žalobca ako spotrebiteľ bol riadne informovaný o výške úrokovej sadzby. Rovnako tak bol v pravidelných výpisoch informovaný o výške úrokovej sadzby, teda i splnenie pravidelnej informovanosti o úrokovej sadzbe bolo zo strany žalovaného splnené. Ak žalobca ďalej namieta, že nebola určená konečná splatnosť úveru, je nepochybné, že s touto námietkou sa stotožniť nedá a to najmä z už viackrát spomínanej povahy revolvingového úveru, ktorý sa poskytuje na dobu neurčitú. Aj zo znenia obchodných podmienok (čl. X bod 60 VOP zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú), teda zo znenia úverovej zmluvy vyplýva, že bolo dohodnuté uzavretie zmluvy na dobu neurčitú, a teda určiť tak konečnú splatnosť ako aj počet splátok možné v dobe uzatvárania zmluvy nebolo možné. Pričom výška a termín splátok určená bola, nakoľko bolo určené, že splátku je povinný zaplatiť medzi prvým a pätnástym dňom v mesiaci a výška splátky je 29,87 eura. Výšku úveru taktiež pre povahu revolvingového úveru, ktorá je popísaná vyššie a ktorá spočíva v tom, že veriteľ poskytuje peňažné prostriedky do výšky rámca bez ďalšej žiadosti o možnosť čerpania, je jasné, že nie je možné určiť presnú celkovú výšku úveru. V zmluve je však obsiahnutá výška úverového rámca, ktorá v danom prípade môže nahradiť zákonom požadovanú výšku úveru. Pri určovaní jednotlivých náležitostí zmluvy treba i v tomto prípade zohľadniť obsah všetkých dokumentov a listín, ktoré spoločne vytvárajú úverovú zmluvu. (obdobne aj Krajský súd v Nitre v rozsudku 6Co/148/2016-235 zo dňa 28. 02. 2017). K označeniu veriteľa v zmysle zákona (§ 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch) súd uvádza, že označenie veriteľa je na všetkých listinách, rovnako tak aj na samotnej žiadosti o poskytnutie karty v dostatočnej a zákonom požadovanej miere. Na druhej strane súd poukazuje i na skutočnosť, že označenie muselo byť dostatočné, keď žalobca vedel voči ktorej spoločnosti má podať na súd žalobu. Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, teda že zmluva zložená z viacerých listín, ktoré zloženie zmluvy neodporuje zákonu, obsahuje všetky zákonné náležitosti a najmä vzhľadom k tomu,

že zmluva bola uzatváraná na diaľku, žalobca mal možnosť a tiež dostatočný časový priestor sa so zmluvou ako aj jej prílohami dôkladne oboznámiť, v prípade nejasností mal možnosť sa obrátiť na žalovaného alebo inú osobu znalú problematiky, čo neučinil, súd žalobu zamietol, nakoľko neprišlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu, keďže žalovaný prijímal platby presne podľa dohody obsiahnutej v zmluve a zmluva nie je bez úrokov a bez poplatkov. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 k § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, keďže v tejto miere bol úspešný. Úplný úspech žalovaného v konaní spočíval v tom, že žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie včas podaným odvolaním napadol žalobca z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Odvolateľ sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že absencia RPMN nemôže mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, pretože v danom prípade ide o revolvingový vzťah, z povahy čoho vyplýva, že hodnota RPMN sa nedá objektívne určiť a preto nemusí byť uvádzaný v úverovej zmluve. V tejto súvislosti žalobca upriamil pozornosť na zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, ktorý vyžadoval ako jednu z obligatórných náležitostí uvádzaných priamo v spotrebiteľskej zmluve údaj o hodnote RPMN, pričom zákon nijakým spôsobom nerozlišoval to, o aký druh úveru ide a nestanovoval žiadne osobitné náležitosti revolvingového úveru. Žalobca nepoprel, že v prípade revolvingového úveru môže byť problematické na začiatku zmluvného vzťahu určiť hodnotu RPMN, avšak na základe uvedeného nemožno ignorovať povinnosť uloženú zákonom o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého tento údaj má byť uvedený priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak v prípade revolvingového úveru nie je možné presnú hodnotu RPMN určiť vzhľadom na to, že v priebehu čerpania úveru môže dôjsť k navýšeniu úverového rámca, potom je potrebné, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol uvedený aspoň určitý vzorový údaj o hodnote RPMN, ktorý by bol platný pre úverový rámec poskytnutý pri uzavretí úverovej zmluvy, určenie ktorého pri uzavretí zmluvy nie je žiadnym problémom a poukázal na § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 06. 05. 2014 sp. zn. 9Co/236/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. 6. 2016 sp. zn. 14Co/226/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. 05. 2016 sp. zn. 13Co/163/2015 a Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 12. 2013 sp. zn. 9Co/94/2013, ktoré potvrdzujú tvrdenia žalobcu, že v úverovej zmluve bezpodmienečne mala byť uvedená hodnota RPMN. Ak ju však na začiatku zmluvného vzťahu nebolo možné presne určiť, mala byť v úverovej zmluve uvedená minimálne hodnota RPMN platná pre prípad, že by dlžník čerpal úver len vo výške v zmluve dohodnutého úverového rámca, ktorý by splácal v dohodnutých splátkach a v dohodnutých intervaloch. Čo sa týka tvrdení, podľa ktorých pre splnenie podmienky uvádzania hodnoty RPMN v zmluvách o spotrebiteľskom úvere postačuje len uvedenie indikatívneho výpočtu do všeobecných obchodných podmienok (VOP), prípadne do iného dokumentu tvoriaceho prílohu, namietal, že údaj o RPMN musí byť obsiahnutý priamo v zmluve o úvere, pričom nepostačuje len jej zakotvenie do textu VOP, ktoré sú navyše písané drobným, ťažko čitateľným písmom. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. 10. 2012 sp. zn. 9Co/208/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 04. 2017 sp. zn. 13Co/140/2016 a rozsudok Súdneho Dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016. K argumentácii, že RPMN bola obsiahnutá aj v žiadosti o poskytnutie úveru, kde sa síce nachádza pod podpisovým poľom, ale v zornom poli spotrebiteľa, uviedol, že klient svojím podpisom uzatvára dohodu, ktorá pozostáva z dojednaní nachádzajúcich sa pred samotným podpisom. Akékoľvek dojednanie nachádzajúce sa za podpisovým poľom nie je možné považovať za súčasť zmluvy, pretože strana s nimi neudelila súhlas. Zároveň uviedol, že pod podpisovým poľom sa neuvádza ani samotný údaj o hodnote RPMN, pretože v tejto časti je len indikatívny výpočet pre hodnotu RPMN, ktorý však pozostáva z úplne odlišných parametrov, než boli dohodnuté v úverovej zmluve. Z uvedených dôvodov je potrebné hľadiť na zmluvu ako na bezúročnú a bez poplatkov. K povinnosti uvádzať termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru prvoinštančný súd uviedol, že v prípade revolvingového úveru je táto povinnosť do značnej miery obmedzená, pretože zo samotnej povahy revolvingového úveru vyplýva neurčitost' jeho trvania, s čím však žalobca nesúhlasí a je toho názoru, že termín konečnej splatnosti úveru je jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvádzanie ktorého je povinnosťou každého veriteľa, ktorý uzatvára zmluvy so spotrebiteľmi, a to bez ohľadu na povahu poskytnutého úveru. Závery, podľa ktorých aj termín konečnej splatnosti má byť presne uvádzaný vo všetkých zmluvách o spotrebiteľskom úvere, a to aj v revolvingových, vyplýva z početnej judikatúry, ako napríklad z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. 09. 2017 sp. zn. 18Co/162/2016,

rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 03. 05. 2017 sp. zn. 24Co/367/2016. Na základe uvedeného je tak žalobca toho názoru, že aj napriek revolvingovému charakteru úverovej zmluvy mal byť priamo v predmetnej zmluve údaj o termíne konečnej splatnosti výslovne uvedený. Pokiaľ ide o tvrdenie, že údaj o úrokovej sadzbe sa nachádza v časti žiadosti, kde sa nachádza aj indikatívny výpočet hodnoty RPMN je potrebné uviesť, že v tejto časti síce údaj o úrokovej sadzbe uvedený je, avšak slúži len ako príklad pre výpočet RPMN, ktorý sa však nevzťahuje na prejednávany prípad. Tento indikatívny výpočet RPMN ktorého súčasťou je aj spomínaná úroková sadzba sa vzťahuje na úplne odlišný prípad s úplne odlišnou výškou úveru a s úplne odlišnou výškou odplaty za jeho poskytnutie, čím možno dospieť k záveru, že údaj o úrokovej sadzbe, ktorý je len súčasťou tohto výpočtu, nemožno považovať za údaj o úrokovej sadzbe vzťahujúci sa na prejednávany prípad. Čo sa týka tvrdení prvoinštančného súdu podľa ktorých úroková sadzba má byť uvedená v liste označenom ako schválenie žiadosti, či v pravidelných výpisoch, s týmito nesúhlasí, pretože § 3 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. hovorí, že spotrebiteľ má byť s výškou úrokovej sadzby oboznámený pred uzatvorením úverovej zmluvy, nie až v priebehu trvania zmluvného vzťahu. Uvedené tak podporuje záver, že údaj o úrokovej sadzbe vzťahujúci sa na prejednávany prípad predmetná úverová zmluva neobsahuje. Ak by aj odvolací súd dospel k záveru, že pre splnenie povinností uvádzať tieto obligatórne náležitosti v úverových zmluvách stačí ich uvedenie len vo VOP, potom je potrebné uviesť aj to, že v doterajšom priebehu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že všetky tieto náležitosti boli reálnou súčasťou týchto VOP. Záverom poukázal na to, že jedným z atribútov civilného sporového konania a právneho štátu je zásada právnej istoty, čo vyjadruje, že strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a v tejto súvislosti poukázal na čl. 2 CSP, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5ECdo/192/2014 a rozhodnutie zo dňa 16. 01. 2013 sp. zn. 6MCdo/9/2012.

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 01. 12. 2017 žalobca doplnil odvolanie k tvrdeniam uvedeným v čl. V tohto odvolania, tak že podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Opätovne uviedol, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne vymedzenie odplaty za poskytnutie úveru (úroky ani poplatky). Akýmkol'vek plnením prijatým žalovaným nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov tak na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, vydania ktorého sa žalobca podanou žalobou domáha.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je podľa názoru žalovaného zreteľné, jasné a zrozumiteľné, prehľadne štruktúrované, opisuje ako prednesy a vyjadrenia žalobcu, tak i žalovaného spolu s nevyhnutnou a rozsahom prijateľnou citáciou príslušných právnych predpisov, ktoré sa na prejednávajúcu vec vzťahujú a ktoré boli vzaté do úvahy pri rozhodovaní súdu vo veci samej, a dáva odpovede na zásadné a základné otázky prejednávanej veci. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil kľúčové dôvody pre svoje rozhodnutie, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, najmä skutočnosť, že:

- v úverovej zmluve sú uvedené obligatórne náležitosti vyžadované zákonom z času uzavretia zmluvy,
- zmluva pozostáva z viacerých dokumentov, čo žiadnym spôsobom zákonu neodporuje,
- údaj o RPMN nie je vždy možné vyčíslieť (vzhľadom na revolvingový charakter úveru), pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami, pričom aj zákon výslovne počítal s nemožnosťou jeho určenia,
- žalobca sa so zmluvou a všetkými jej podmienkami oboznámil ešte pred jej podpisom, v prípade nejasností mal možnosť obrátiť sa na žalovaného, čo neučinil, pričom
- žalobca počas trvania zmluvného vzťahu ani raz nekontaktoval žalovaného, že mu niečo chýba, že nepozná nejaký údaj alebo niečomu nerozumie, naopak viac ako 7 rokov bol spokojný so zmluvou a riadne užíval peňažné prostriedky,
- nemožno nad rámec zákona poskytnúť ochranu konaniu spotrebiteľa, ktoré možno hodnotiť ako nezodpovedné a ľahkovážne len preto, že žalobca má postavenie spotrebiteľa.

Osobitne k odvolaniu žalobcu uviedol, že tento v odvolaní neuvádza jediné zákonné ustanovenie, ktoré by skladbu úverovej zmluvy zakazovalo, ani také, ktoré by zachytenie obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere iba a len na jedinom dokumente vyžadovalo. Pritom žalovaný v konaní poukázal aj na § 23 ods. 3 zákona o platobnom styku (z. č. 510/2002 Z. z.), ktoré možnosť dojednania zmluvy prostredníctvom viacerých dokumentov výslovne umožňovalo. Za pravdu v otázke možnosti skladby zmluvy dáva žalovanému i súdu prvej inštancie aj ustálená rozhodovacia činnosť vyšších súdov. Zmluva skladajúca sa zo žiadosti, obchodných podmienok, cenníka a potvrdzujúceho listu, tak obsahovala všetky údaje a náležitosti vyžadované zákonom. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok SD EÚ z 09. 11. 2016

vo veci C-42/15. K otázke vyčíslenia údaju o RPMN v úverovej zmluve uviedol, že požiadavka na presné vyčíslenie RPMN vopred pri revolvingovom type úveru odporuje základným zákonnosťami matematiky, čo potvrdzuje aj vyhláška Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z. z., v ktorej sa uvádza, že pri spotrebiteľskom úvere poskytnutom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru) pri ktorom nie je možné určiť RPMN, sa riadok nevypĺňa. V prípade záujmu o presný údaj mal žalobca možnosť v súlade s obchodnými podmienkami požiadať ich spoločnosť o výpočet skutočnej RPMN na základe skutočného čerpania a skutočných platieb v jeho konkrétnom prípade. Za najdôležitejšie však považuje, že žalobca bol oboznámený s príkladným výpočtom RPMN priamo v žiadosti o vydanie a používanie kreditnej karty. Skutočnosť, že v niektorých prípadoch (napríklad a najmä pri revolvingových úveroch) nie je vždy možné vopred určiť údaj o RPMN, konkrétnym presným číslom, vyplýva aj z konštantnej rozhodovacej činnosti viacerých súdov Slovenskej republiky, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 12. 2013 sp. zn. 9Co/94/2013, rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 02. 2017 sp. zn. 6Co/148/2016 a ďalšie. Záverom dal do pozornosti stanovisko Milana L'alíka k nálezu sp. zn. I. ÚS 547/2012, konkrétne body 2 až 4.

5. Žalobca v replike uviedol, že s tvrdeniami žalovaného obsiahnutými v podanom vyjadrení zo dňa 14. 02. 2018 žalobca absolútne nesúhlasí a naďalej trvá na podanom odvolaní zo dňa 29. 11. 2017, ako i na ostatných svojich tvrdeniach obsiahnutých v iných písomných podaniach i prednesených ústne na pojednávaní a v plnej miere sa ich pridržiava. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa odvolania žalobcu a priznal mu náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenia povinnosti ustanovenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V danej veci sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1 925,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 925,64 eura od 10.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia, na tom skutkovom základe, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 22.01.2009 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 31410993 dňa 22.01.2009, na základe ktorej mu bola vydaná splátková karta Quatro, na ktorú žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky, celkovo sumu 3 394,2 eura. Žalobca ku dňu podania žaloby (t. j. ku dňu 23. 05. 2016) v postupných splátkach uhradil na účet žalovaného súhrnne sumu 5 319,84 eura. Uvedené skutočnosti preukázal zmluvou o vydanie splátkovej karty Quatro, výpisom zo splátkovej karty Quatro ku dňu 02.05.2016 a výpisom zo splátkovej karty Quatro k 22.02.2016. Žalobca namietal, že predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorý je iba príkladmo vypočítaný a nevychádza z údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, údaj o termíne končenej splatnosti a taktiež neobsahuje ani rozčlenenie a poradie jednotlivých splátok, úrokov, poplatkov a termínu ich splatnosti, resp. informáciu o tom ako budú jednotlivé splátky zarátavané na istinu a úroky. Ďalej, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s jemu poskytnutým úverom. Vzhľadom na neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný nemal právny nárok na prijatie plnenia žalobcom nad rámec poskytnutej výšky istiny a tak došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného.

11. Naopak, žalovaný je toho názoru, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

12. V konaní nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah. Sporné bolo, či zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 258/2001 Z. z., teda najmä - termín konečnej splatnosti úveru; výšku, počet a termín splátok; RPMN; úrokovú sadzbu a údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s jemu poskytnutým úverom.

13. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, pretože dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a je nepochybné, že bola písomne uzavretá. Vzhľadom na uvedené nie je možné konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. K namietanej absencii RPMN uviedol, že táto v zmluve neabsentuje, pretože už samotná žiadosť o poskytnutie splátkovej karty, ako i všetky ďalšie listiny obsahujú údaje o RPMN resp. o jej príkladnom výpočte. Taktiež uviedol, že RPMN nie je možné presne vypočítať, pretože absentujú základné údaje, ktoré sa ako premenné dopĺňajú do vzorca na výpočet RPMN a preto bol toho názoru, že uvedenie RPMN formou príkladného výpočtu postačuje. Ohľadne výšky úrovekovej sadzby, tak podľa názoru súdu bol žalobca o tejto informovaný už v čase podpisu žiadosti o poskytnutie karty, pretože je uvedené priamo v žiadosti v časti indikatívneho výpočtu RPMN. Ďalej táto bola jednoznačne uvedená v listine - schválenie žiadosti, kde je jednoznačne uvedená úroková sadzba vo výške 22,68 %. S námietkou, že v zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru sa tiež súd prvej inštancie nestotožnil s poukazom na spomínanú povahu revolvingového úveru, ktorý sa poskytuje na dobu neurčitú, pričom výška a počet splátok v zmluve uvedená bola, pretože bolo určené, že splátku je povinný zaplatiť medzi prvým a pätnástym dňom v mesiaci a výška splátky je 29,87 eura. Výšku úveru taktiež nemožno uviesť s ohľadom na povahu revolvingového úveru určiť a vo vzťahu k označeniu veriteľa podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd prvej inštancie uviedol, že označenie veriteľa je na všetkých listinách a preto je aj táto námietka žalobcu nedôvodná.

14. Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a plne sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné dokazovanie týkajúce sa veci samej, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalobcu odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené a tým aj preskúmateľné.

15. V čase uzatvorenia zmluvy, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa upravoval zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.11.2009, podľa ktorého je potrebné posudzovať prejednávanú vec.

16. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 22. 01. 2009 Zmluvu o vydaní a používaní splátkovej karty Quatro č. 31410993, na základe Žiadosti žalobcu o vydanie splátkovej karty Quatro zo dňa 05. 01. 2009, v ktorej žalobca požiadal o poskytnutie úverového rámca vo výške 896,24 eura (27 000,- Sk) s pevnou mesačnou splátkou vo výške 29,87 eur (900,- Sk). V bode VI 4. tejto zmluvy je obsiahnuté vyhlásenie žalobcu, že pred podpisom žiadosti sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti, Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol písomne doručený a prevzal ho. Z predloženej zmluvy vyplýva, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s. vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu klientovi. Obchodné podmienky, Cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou žiadosti/zmluvy. Zmluva obsahuje indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V bode VI. 38 Obchodných podmienok výpočet úrokov : a) dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou; b) v prípade úhrady sumy nižšej ako výška povinnej splátky alebo omeškania s úhradou akejkoľvek Povinnej splátky alebo jej časti, sa denne úročí časť dlžného zostatku, ktorá je v omeškani aj sankčnou úrokovou sadzbou podľa bodu 36, týchto obchodných podmienok. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu dní/365 dní. Výška Štandardnej, Sankčnej, Zvýšenej a Vkladovej úrovekovej

sadzby je určená bankou. Úrokové sadzby podľa predchádzajúcej vety sú uvedené v cenníku. V Cenníku VÚB a.s. platného od 01. 01. 2009 sú uvedené poplatky spojené so splátkovými kartami Quatro a Triangel, poplatky za úkony ku kreditným kartám, indikatívny výpočet RPMN a príklad výpočtu RPMN pre splátkové karty Quatro a Triangel. V Schválení žiadosti o splátkovú kary Quatro (Potvrdzujúci list) zo dňa 28. 01. 2009 bolo žalobcovi oznámené schválenie jeho žiadosti o poskytnutie úverového rámca 896,24 eura, s výškou mesačnej splátky 29,87 eura, s aktuálnou mesačnou úrokovou sadzbou vo výške 1,89 %, s termínmi splátok 1. - 15. deň v kalendárnom mesiaci (presný termín splátky je 45. deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca a bude uvedený vo výpise žalobcu). Žalobca vyčerpal celkovo sumu 3 394,20 eura a žalovanému vrátil sumu 5 319,84 eura. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v konkrétnom prípade sa jedná o revolvingový úver a taktiež správne uviedol, že pre tento typ úveru je typické, že konkrétny výpočet RPMN nie je možné v čase kontraktácie zmluvného vzťahu vykonať, pretože v čase kontraktácie tohto vzťahu nie sú presne známe podstatné náležitosti na toto zadefinovanie, pretože celá úverová zmluva sa priebežne čerpá a dopĺňa. Jednu zo sporných otázok, ktorú odvolací súd považoval za potrebné zodpovedať je otázka, či môže byť spotrebiteľská zmluva uzatvorená ako súbor viacerých dokumentov, alebo všetky jej náležitosti musia byť obsiahnuté v jednej zmluve. Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.a. proti Kláre Biroovej zaujal stanovisko, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované smernicou o zmluvách o spotrebiteľskom úvere boli obsiahnuté v jedinom dokumente, avšak je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala jasné a zrozumiteľné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, a že zároveň tieto iné písomnosti boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Vzhľadom na uvedené, teda aj súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v zmluve a jej neoddeliteľných súčiastiach sú uvedené všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy. S poukazom na špecifickosť revolvingového úveru, ako bolo uvedené vyššie, nie je objektívne možné uviesť ani konečnú splatnosť úveru, počet splátok, celkové náklady úveru a RPMN, pričom zákon č. 258/2001 Z. z. aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN. V tomto smere žalovaný ako veriteľ v žiadosti/zmluve o úvere uviedol výšku úverového limitu, ročnej úrokovej sadzby a poplatkov ako aj indikatívny výpočet RPMN, ktorý nachádza aj v Cenníku, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy.

17. V tomto smere je potrebné k prejednávanej veci doplniť, že zo samotného textu žiadosti o splátkovej karty Quatro vyplýva, že sa žalobca pred jej podpisom oboznámil s Obchodnými podmienkami, Cenníkom, Štandardnou, Sankčnou úrokovou sadzbou, zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára, ktoré mu boli písomne doručené a prevzal ich. Svojím podpisom potvrdil, že tieto boli súčasťou žiadosti o vydanie splátkovej karty a uzavretím zmluvy sa stali jej neoddeliteľnou súčasťou. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že vzhľadom na to, že zmluva bola uzatváraná na diaľku, žalobca mal možnosť a tiež dostatočný časový priestor sa so zmluvou ako aj jej prílohami dôkladne oboznámiť, v prípade nejasností mal možnosť sa obrátiť na žalovaného alebo inú osobu znalú problematiky, čo neučinil. Navyiac ani v celom konaní žalobca netvrdil, že by nemal k dispozícii uvedené listiny a nenamietal ani to, že by ich nepodpísal. V uvedenom smere je potrebné uzavrieť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a zájsť tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu v dôsledku čoho sa z úradnej povinnosti zbavuje svojej zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevyžitia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči spotrebiteľovi.

18. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra EŠLP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

19. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznal v celom rozsahu.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).